

[Økonomi- og budgetministeren.]

plejer at være omkring ved 0,5 point. Den var sidste gang lidt mere. Vi har måske lov til at håbe, at den denne gang vil være lidt mindre end de 0,5 point.

Der ligger en række afgiftsforhøjelser, takstforhøjelser, som den tidligere regering har vedtaget, og som vi ikke agter at sætte ud af kraft, som vil betyde en forhøjelse af pristallet. Af hvilken størrelsesorden er det ikke muligt at vurdere i øjeblikket, men marginen er altså så smal, at der næsten ikke er plads til nogen af de øvrige prisstigninger, som normalt indtræffer året igennem, uden at den næste dyrtidsportion udløses. Det, man måske kan sige, er, at vor vedtagelse i nat kan medføre, at en yderligere dyrtidsportion udløses i juli måned. Det kan vi ikke vide endnu, bl. a. fordi vi ikke kan vurdere pristalsvirkningen af den vedtagne afgiftsforhøjelse.

Hr. Poul Schlüter stillede derefter det spørgsmål, om vi ville holde os til den opstillede finansplan. Jeg må sige dertil, at den opstillede finansplan er allerede gennemhullet. Den er gennemhullet, bl. a. fordi man i den opstillede finansplan ikke har medtaget udbetalingen af en dyrtidsportion i januar, men derudover vil nogle udgiftsstigninger, som det allerede er konstateret vil indtræffe, betyde, at finansplanen ikke kan holde det kasseoverskud, som oprindeligt var hensigten. Det rejser alvorlige problemer, som vi vil tage lige så alvorligt på i regeringen.

Hr. Poul Schlüter rejste endelig spørgsmålet om optagelse af langfristede lån i udlandet. Dertil kan jeg sige, at vi vil fortsætte med at optage langfristede lån i udlandet, og jeg tror, at det vil være muligt i lidt større udstrækning end under den tidligere regering, for jeg har den opfattelse, at den beslutning, det høje tings flertal tog i nat, vil være med til at øge tilliden til den danske økonomi og derfor gøre det lettere for os at få adgang til langfristede lån, som kan betyde, at vor meget følsomme valutariese stilling bliver styrket.

Hr. Henry Christensen gjorde også forskellige bemærkninger, som jeg gerne vil knytte et par kommentarer til. I forlængelse af det, hr. Poul Schlüter sagde, talte hr. Henry Christensen om, at vi havde fået ministre, der havde sagt for meget, og rejste

spørgsmålet om vor udgiftspolitik. Jeg tror også, hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at nu havde man fået et helt katalog over, hvad det var for reformer, regeringen ville gennemføre, hvor forfærdelig udgiftskrævende de var, og jeg tror, at de ærede ordførere ikke følte sig overbevist om, at vi, som det hedder i regeringserklæringen, agter at opretholde en stram finanspolitik. Jeg kan imidlertid, håber jeg da, berolige oppositionen med, at det er regeringens hensigt at opretholde en stram finanspolitik. Vi tror, det er nødvendigt. Det er ikke, fordi vi gør det af lyst. Det tror jeg heller ikke den tidligere regering gjorde, men den tidligere regerings politik har gjort, at vi ikke på nuværende tidspunkt tør slække hverken på den stramme finanspolitik eller på den stramme kreditpolitik. Det sagde vi også forud for valget. Der kan ikke være noget nyt eller overraskende heri. Jeg tror, det var hr. Henry Christensen, der ligesom antydede, at vi nu var kommet på andre, og han må vel mene bedre, tanker. Nej, det sagde vi ganske klart og tydeligt forud for valget, men vi sagde også: dette er ikke tilstrækkeligt til at sikre, at der kan genskabes orden i den danske økonomi. Men jeg beder altså oppositionen være forsikret om, at når regeringen har afgivet en erklæring som den, statsministeren afgav her i tinget i tirsdags, agter regeringen naturligvis at stå ved den.

Hr. Niels Helveg Petersen talte om, at vi igennem beslutningen i nat eksporterer symptomerne på vore egne vanskeligheder til udlandet. Jeg ved ikke, hvordan man skal vurdere det. Det er mit indtryk, at vi i høj grad fra dansk side — og dér kan jeg give tilslutning til den tankegang, hr. Erhard Jakobsen gjorde gældende under gårdsdagens debat — har været udsat for en meget skæv handelsbalance, som ikke bare beror på, hvordan vi forholder os i Danmark, men som også beror på, hvilken økonomisk politik man fører i andre lande. Jeg tror i det hele taget, at man skal indstille sig på, at spørgsmålet om balance i handels- og betalingsforholdene imellem de forskellige lande er et internationalt problem, som kun under svære ofre kan løses for det enkelte lands vedkommende af det enkelte land selv. Jeg tror derfor, at det skridt, som vi besluttede os til i går, og som man altså er bange for skulle give bagslag for Danmark, måske kan